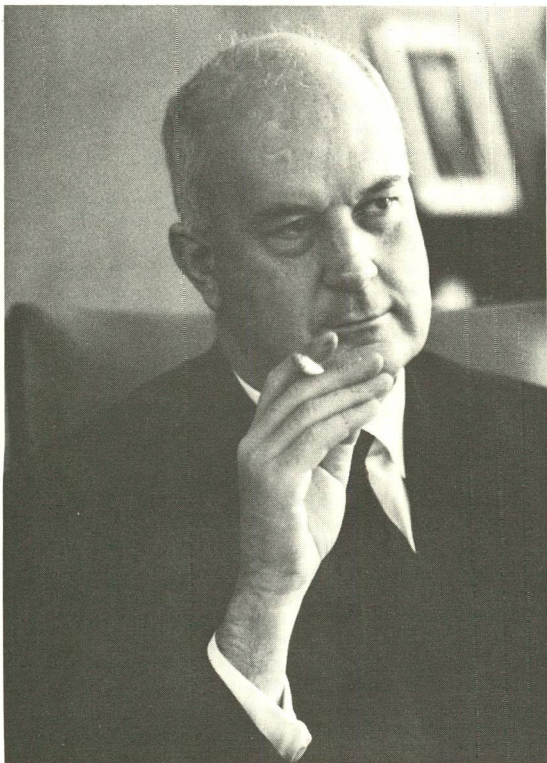


NAESSENS, Maurits, bankbeheerder (Antwerpen 26 september 1908).

Arbeiderszoon die vroeg ging werken en daarna gelegenheid vond tot de studie van de handelswetenschappen aan de Rijkshandelshogeschool in Antwerpen, politieke wetenschappen aan de Universiteit in Brussel en economische wetenschappen aan de Universiteit in Gent. Hij maakte proefschriften over de financiële politiek van België en over de parastatale kredietinstelling en is licentiaat in handels-, politieke en economische wetenschappen.



Hij trad toe tot de socialistische beweging en hield zich in Antwerpen bezig met Arbeidersopvoeding. Hij werd secretaris van het nationaal Actiebureau voor het Plan van de Arbeid en vervulde leidend functies in de vooorlogse Belgische Werkliedenpartij, in diverse ministeriële kabinetten en para-

statale instellingen. Onder de bezetting was hij ambtenaar op het departement van Financiën, waar hij na de oorlog tot directeur werd benoemd. Onder de minister van Invoer, Baron Kronacker, was hij drie jaar opdracht-gelastigde van de economische zendingen in binnen- en buitenland. In 1947 werd hij directeur bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas. In 1950 kwam hij aan het hoofd van de Bank van Parijs en de Nederlanden, voor België waarvan hij tot 1974 afgevaardigd-beheerder en directeur-generaal was en van mei tot november 1974 voorzitter. Voorts werd hij hoogleraar aan het Rijksuniversitair Centrum te Mons en te Antwerpen, voorzitter van de Commissie van het Patrimonium van de Inventaris van de Staat en van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Hij richtte tientallen maatschappijen en verenigingen op van culturele, economische of financiële aard, beheert verscheidene belangrijke vennootschappen, is stichter en promotor van de kunstcollectie van zijn Bank (o.a. Osterriethuis in Antwerpen) en initiatiefnemer van de uitgave, in vier, vijf en zes talen, van kunstboeken (Mercatorfonds) gewijd aan ons nationaal patrimonium. Hij beoogde hierbij zowel de bevordering van het bewustzijn van het Vlaams kunnen, als de uitstraling van onze cultuur in de wereld. Hem werd de gouden Rembrandt-medaille van de Johann Wolfgang von Goethe Stiftung te Salzburg toegekend; ook het doctoraat van Human Letters van het Coe College (Verenigde Staten), alsook de hoogste Poolse onderscheiding: Commandeur in de Orde Polonia Restituta.

Maurits Naessens verwierf grote verdiensten als mecenas en als verspreider van de artistieke faam van Vlaanderen.

Als Vlaamsgezinde socialist legde hij steeds de nadruk op de invloed die Hendrik de Man op hem uitoefende.

Hij was na de oorlog mede-oprichter van de Vereniging voor Economie en was voorzitter van het vijfde tweemaal Wetenschappelijk Economisch Congres in 1961 te Gent dat het programatische thema „België in 1970” behandelde. Voor Maurits Naessens betekende dit de doorbraak in Vlaanderen van de democratische planning-gedachte waarvoor hij zich sinds 1933-'34, naast Hendrik de Man, had ingezet. Hij noemt zich voorstander van een grote autonomie voor Vlaanderen en Wallonië in een verenigd Europa, waarbij Brussel als hoofdstad van Europa een eigen structuur moet hebben. Naessens legt de nadruk eveneens op de vorming van de Vlaamse persoonlijkheid, waartoe hij door het bevorderen van wetenschappelijke en artistieke opleiding en opvoeding wil bijdragen.

LITERATUUR : J. Florquin, *Maurits Naessens*, in *Ten huize van...*, VI (1970, p. 182-211).

GASTON DURNEZ en FRANS WILDIERS